

Dernæst have vi troet, ikke at burde modsætte os denne Lov — idetmindste jeg ikke for mit Vedkommende — efterat det er lykkedes at faae det Underændringsforslag vedtaget, som giver Regjeringen en Bemyndigelse til at give Concession paa enkelte Sectioner af den lette Bane, der er nævnt i § 1. Jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at det sjællandske Jernbaneselskab nu vil faae Concession paa Ringsted—Vordingborg-Banen med eller uden Fortsættelse over Derne, men der er da her ved denne Bestemmelse givet en Mulighed for, hvis det lykkes at tilveiebringe en tilstrækkelig Sum, at faae en Bane fra Kjøbenhavn over Kjøge til Rønne. Vi have dernæst idetmindste opnaaet det, at Ringstedbanen skal bygges i directe Linie fra Ringsted til Næstved. Endelig er det lykkedes os at faae indsat en Bestemmelse om en deelviis Garanti for Andre end det sjællandske Jernbaneselskab. Dette vil lette Tilveiebringelsen af den nødvendige Capital. Derimod har Thinget ved at vedtage det første Ændringsforslag, som var stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sydv. Sjørgensen), vistnok for bestandigt skrinlagt det store Project om en directe Bane fra Kjøbenhavn til Hamborg. Der er efter dette Forslags Vedtagelse ikke nogen som helst Udsigt længere til at kunne bringe hiint Project istand. Men uagtet alt dette, endsskjøndt Lovforslaget har faaet en saadan Form, som jeg paa ingen Maade anseer for betryggende, hverken for de store, almindelige Interesser eller for de locale Interesser, troer jeg dog at burde tilraade Thinget at stemme for Lovforslaget.

Berg: Jeg anseer Udviklingen af vort Jernbanevæsen for at have saa overordentlig Betydning for Staten, at det, naar den kan see paa fordeelagtige Vilkaar for Staten, ikke er forsvareligt at ville modsætte sig den. Det Diemed, man har havt med dette Lovforslag, er at sætte de Dele af Landet, der ligger N for Storebælt, i nærmere Forbindelse med hinanden indbyrdes og med Hovedstaden. Er nu dette Diemed tilfredsstillende opnaaet ved den Skikkelse, Lovforslaget nu har faaet? Jeg troer at kunne besvare dette benægtende. Naar der er Tale om at fyldestgjøre dette Diemed,

har jeg altid, siden det store Project kom alvorlig paa Bane om at forbinde disse Dele af vort Fædreland saaledes, at de ligesom udgjorde et Fastland istedetfor Der, — har jeg altid betragtet dette Project som det, der ubetinget var at foretrække, og jeg har endnu ikke tabt Troen paa, at dette kan gjenføres, og at det kan gjenføres saaledes, at ogsaa de, der ville gjenføre Projectet, ville kunne staa sig ved det. Jeg bygger dette paa Hensynet til den gennemgaaende Trafik, thi at denne kan faae stor Betydning, derom nærer jeg ingen Tvivl, saafremt Projectet gjenføres. Det var det, jeg tilloob mig at udtale ved 1ste Behandling af denne Sag, og det Samme tænker jeg endnu om dette Project. Derimod skal jeg erkjende, at der i den Mellemtid, som er hengaaet, intet Positivt er udrettet fra den vedkommende Mand's Side, efter hvem Projectet hidtil har havt Navn. Det har ikke just kunnet styrke Projectets Venner, men snarere dets Modstandere. Jeg antager nemlig, at da vi ikke her under denne Behandling af Sagen have hørt nærmere udviklet, hvad det var, Manden havde isinde, efter hvad der blev antydet ved 2den Behandling — antager jeg, at der endnu i dette Dieblis Intet er gjort. Det er imidlertid ikke for mig Hovedsagen, om denne Mand kan gjenføre dette Project eller ei; thi det vil alligevel kunne gjenføres, og selv om han imorgen maa træde derafra, maa der være Andre, som kunne optage Planen, den Plan, som er af saa stor Betydning for vort Fædreland og har saa overordentlig vigtige Fordele, at man ved at stemme over dette Forslag ikke burde tabe Hensynet dertil af Syne. Men skulde man endelig opgive sit Nr. 1, havde jeg dog den Tro, at man vilde have sat som Nr. 2, at man i al Fald fik en Jernbane over Volland-Falster og Sydsjælland til den vestsjællandske Jernbane, og at dette ikke kunde tages under Die stykkeviis, men maatte sees som en Heelhed. Jeg har troet, at det er nødvendigt at see Sagen saaledes, ikke blot i de enkelte Provindsers Interesse, men ogsaa i Statens Interesse, thi naar det er sagt gjentagende ogsaa idag, at Lovforslaget, som det kom til os fra Landsthinget, ikke krævede noget som helst Offer fra Statens Side, saa troer jeg, at det er meget